

[Hendriksen.]

som kun vil medføre Omkostninger for Statskassen, da Forhyringsforholdene efter vort Skøn er ordnet paa fuldt ud tilfredsstillende Maade. Man bør efter vor Opfattelse blive ved det bestaaende, ved Forhyringsloven af 12. April 1892. Jeg skal ikke gaa i Enkeltheder med Hensyn til Lovforslagets Bestemmelser, de er velkendte for det høje Tings Medlemmer fra tidligere Behandlinger, men vil blot gerne understrege, at hvis man gennemfører dette Lovforslag, gennemfører man uensartede Forhold paa Forhyringsomraadet, idet det foreløbig kun — saaledes maa jeg forstaa Lovforslaget — er Hensigten at oprette et Statsforhyringskontor i København, hvorimod man ikke vil oprette saadanne Kontorer i Provinsen. Man vil derved faa uensartede Forhold, idet Forhyringen bliver vederlagsfri i København, hvorimod der skal betales for den i Provinsen, og det synes jeg ikke er ret og billigt. Det ærede Medlem, der talte for det socialdemokratiske Parti (Josiasen), sagde, at Organisationerne, Rederiforeningen og Sømændenes Forbund, havde tiltraadt Bestemmelserne i dette Lovforslag. Det er rigtigt. Jeg bøjer mig ogsaa i dyb Ærbødighed for Organisationerne i vort Land, der er saa rigt paa Organisationer. Men endnu er vi dog ikke kommet dertil, at Organisationerne er den bestemmende Faktor i Rigsdagsarbejdet. En Organisations Syn paa en Sag maa naturligvis være stærkt præget af de Interesser, som er Organisationens, hvorimod Rigsdagen skal følge almene Samfundshensyn. Og jeg mener nu ikke, at saadanne almene Samfundshensyn kræver, at vi gennemfører de foreslaaede Forhyringsbestemmelser.

Helt anderledes er mit Syn paa de foreslaaede Mønstringsbestemmelser, altsaa paa Lovforslagets Kapitel II. Jeg finder disse Bestemmelser gode og rigtige, og mit Parti vil meget gerne medvirke til deres Gennemførelse. Men den højtærede Søfartsminister har hidtil ikke villet gaa med til Gennemførelsen af Mønstringsbestemmelserne, hvis man ikke samtidig gennemførte Forhyringsbestemmelserne. Jeg synes, det er rigtigt at gennemføre en Nyordning af Mønstringsforholdene, ligesom det synes mig meget tiltalende, at man samler alle Mønstringsbestemmelserne i en enkelt Lov. De fleste af Bestemmelserne hviler endnu paa den gamle Lov af 1872 om Mønstring af Skibsmandskab.

Jeg har af den ærede socialdemokratiske Ordførers Udtalelser forstaaet, at det er

Hensigten at foreslaa Lovforslaget henvist til Behandling i et Udvalg. Det har vi naturligvis intet som helst imod. Tværtimod vil mit Parti meget gerne medvirke til, at vi gennem en Udvalgsbehandling kan naa et tilfredsstillende Resultat, hvorved jeg navnlig tænker paa Gennemførelsen af Mønstringsbestemmelserne.

Rasmussen (Hvolbæk): I 8 Aar har Lovforslag af samme Indhold som det foreliggende spadseret frem og tilbage mellem Rigsdagens Ting. Vi turde vist nu være kommet til det Tidspunkt, da det kunde være ønskeligt at se Lovforslaget ophøjet til Lov. Men naar man ser paa det Stemmetal, hvormed Lovforslaget er blevet vedtaget i det høje Folketing, kan man ikke nægte, at det ser ud, som om Sagen er ved at gaa i Haardknude. Dette vilde jeg for mit Vedkommende i høj Grad beklage, da jeg meget ønsker Lovforslaget ophøjet til Lov. Det gør jeg først og fremmest for Sagens Skyld. Der er jo Enighed mellem Sømænd og Redere om, at det vil være godt at faa Lovforslaget gennemført; og jeg er af den Opfattelse, at det tjener Landet bedst saa vidt muligt indenfor slige Omraader at have samstemmende Lovgivning med vore Nabolande, Sverige og Norge, der begge har gennemført den Konvention, det her drejer sig om.

Jeg skal paa mit Partis Vegne paa det varmeste anbefale, at man hurtigst muligt ophøjer det foreliggende Lovforslag til gældende Lov.

Ministeren for Søfart og Fiskeri (Staur-ning): Jeg takker for den Tilslutning, der er givet Lovforslaget, og beklager, at de to Oppositionspartiets Ordførere har indtaget samme Standpunkt som tidligere.

Jeg skal ikke fordybe mig i Sagens Enkeltheder. Det forekommer mig, at den Kendsgerning, at 19 søfarende Nationer i hvert Fald for en vis Dels Vedkommende har gennemført den Konvention, det her drejer sig om, i høj Grad taler for, at vi ogsaa gennemfører den. Jeg vilde selv føle mig yderst skamfuld ved at være med til internationalt at tage Beslutninger og derefter paa national Grund at gaa imod dem. Ikke mindst synes jeg, at den Arbejderbefolkning, som har nogen Interesse i Gennemførelsen af en Lovgivning som den foreslaaede, kan føle sig ilde behandlet. Ved Fredstraktaten, ved Pagten for Folkenes Forbund blev der givet Arbejderklassen en Række rige Løfter, som ganske synes at